

Blessed Are the Peacemakers

By Elder Gary E. Stevenson
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Áldottak a békességre igyekvők

Gary E. Stevenson elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

October 2025 general conference

Peacemaking still begins in the most basic place—in our hearts. Then in homes and families.

Welcome to general conference. How grateful we are to be gathered.

As we anticipate these conference proceedings, we are acutely aware of the weeks leading up to it. We realize that our hearts are mourning loss, and some feel uncertainty caused by violence or tragedy throughout the world. Even devout people gathered in sacred spaces—including our hallowed chapel in Michigan—have lost their lives or loved ones. I speak from my heart, realizing that many of your hearts are burdened by what you, your families, and our world have undergone since last general conference.

Capernaum in Galilee

Imagine with me you are a young teenager in Capernaum, near the Sea of Galilee, during the ministry of Jesus Christ. Word spreads of a rabbi—a teacher—whose message draws multitudes. Neighbors plan to travel to a mount overlooking the sea to hear Him.

You join others walking the dusty roads of Galilee. Upon your arrival, the large crowd gathered to hear this Jesus surprises you. Some quietly whisper, “Messiah.”

You listen. His words touch your heart. On

A béketeremtés még mindig a legalapvetőbb helyen kezdődik – a szívünkben. Aztán otthon és a családkban.

Üdvözöllek benneteket az általános konferencián! Milyen hálásak vagyunk azért, hogy összegyűlhettünk!

Miközben várakozással tekintünk e konferencia eseményekre, nagyon is tisztában vagyunk azzal, hogy milyen hetek állnak mögöttünk. Tisztában vagyunk vele, hogy a veszteségek miatt gyász nehezedik a szívünkre, és vannak, akiket elbizonytalanít a világszerte tapasztalt erőszak és tragédiák sora. Még a szent helyeken – köztük a michigani megszentelt kápolnánkban – összegyűlt hívő emberek között is voltak, akik elvesztették életüket vagy szeretteiket. Szívemből szólok, miközben látom, hogy sokatok szívére teherként nehezedik az, amit ti, a családok és a világunk átélt a legutóbbi általános konferencia óta.

A galileai Kapernaum

Velem együtt képzeljétek azt, hogy fiatal tizenévesek vagytok Kapernaumban, a Galileai-tenger közelében, Jézus Krisztus szolgálatte idején. Szóbeszéd kering egy rabbiról – egy tanítóról –, akinek az üzenete tömegeket vonz. Szomszédok tervezik, hogy elmennek egy hegyhez, ahonnét kilátás nyílik a tengerre, hogy meghallgassák Őt.

Csatlakoztok másokhoz, akik Galilea poros útjain járnak. Érkezésetekkor meglep benneteket, milyen nagy tömeg gyűlt össze, hogy hallják ezt a Jézust. Néhányan halkán azt suttogják: „Messiás”.

Odafigyeltek. Szavai megérintik a szívet-

the long walk home, you choose quiet over conversation.

You ponder wondrous things—things that transcend even the law of Moses. He spoke of turning the other cheek and loving your enemies. He promised, “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

In your reality, as you feel the weight of difficult days—uncertainty and fear—peace feels distant.

Your pace quickens; you arrive home breathless. Your family gathers; your father asks, “Tell us what you heard and feel.”

You share that He invited you to let your light shine before others, to seek righteousness even when persecuted. Your voice catches as you repeat, “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

You ask, “Can I truly become a peacemaker when the world is in commotion, when my heart is filled with fear, and when peace seems so far away?”

Your father glances at your mother and answers gently, “Yes. We begin in the most basic place—in our hearts. Then in our homes and families. As we practice there, peacemaking can spread to our streets and villages.”

Fast Forward 2,000 Years

Fast forward 2,000 years. No need to imagine—this is our reality. Although the pressures felt by today’s rising generation differ from those of the young person in Galilee—polarization, secularization, retaliation, road rage, outrage, and social media pile-ons—both generations face cultures of conflict and tension.

Gratefully, our young men and women are similarly drawn to their Sermon-on-the-Mount moments: seminary, For the Strength of Youth conferences, and Come, Follow Me. Here they receive the same enduring invitations from the Lord: to let their light shine before others, to seek righteousness even when persecuted, and to love their enemies.

They also receive encouraging words from living prophets of the Restoration: “Peacemakers

ket. A hazafelé vezető hosszú úton a beszélgetés helyett a csendet választjátok.

Csodálatos dolgokon tűnődtek – olyanokon, amelyek még Mózes törvényén is túlmutatnak. Jézus arról beszélt, hogy tartsuk oda a másik orcánkat, és hogy szeressük az ellenségeinket. Ígérete szerint „boldogok a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak”.

A valóságokban, amikor nehéz napok súlya – bizonytalanság és félelem – nyomaszt benneteket, a békesség távolinak tűnik.

Meggyorsítjátok lépteiteket, és kifulladásra érkeztek haza. A családok összegyűlik, és édesapátok ezt kéri: „Mesélj nekünk arról, amit hallottál és éreztél!”

Elmondjátok, miszerint Ő arra kért benneteket, hogy ragyogjon a világosságotok mások előtt, és akkor is törekedjetek igazlelkűségre, amikor üldöznek titeket. Hangotok elcsuklik, miközben elisméltitek: „Boldogok a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak.”

Azt kérdezitek: „Valóban képesek vagyok béke-teremtővé válni egy felbolydult világban, amikor a szívem félelemmel teli, és amikor a békesség oly távolinak tűnik?”

Apátok gyengéden édesanyátokra pillant, és így felel: „Igen. A legalapvetőbb helyen kezdjük – a szívünkben. Aztán otthon és a családjukban. Miközben ezeken a helyeken gyakoroljuk, a béke-teremtés kiterjedhet az utcáinkra és a falvainkra.”

Ugorjunk gyorsan előre 2000 évet!

Ugorjunk gyorsan előre 2000 évet! Ehhez nincs szükség képzeletre – ez a valóságunk. Bár a mai felnövekvő nemzedék által megtapasztalt nyomás különbözik a galileai fiatalokétól – a társadalmi különbségek, az elvilágiasodás, a megtorlás, a közúti agresszió, a gaztettek és a közösségi médiás lincselések –, mindkét nemzedéknek viszályal és feszültséggel teli kultúrákkal kell szembenéznie.

Szerencsére a fiataljainkat hasonlóképpen vonzzák a hegyibeszéd-szerű pillanatok – az ifjúsági hitoktatás, A fiatalság erősségeért-konferenciák, valamint a Jöjj, kövess engem! programja. Itt ugyanazokat a máig érvényben lévő felkéréseket kapják az Úrtól: engedjék, hogy világosságuk ragyogjon mások előtt; törekedjenek igazlelkűségre, még üldöztetés idején is; és szeressék az ellenségeiket.

Bátorító szavakat is kapnak a visszaállítás élő prófétáitól: „béke-teremtők kerestetnek”. Nézet-

needed.” Disagree without being disagreeable. Replace contention and pride with forgiveness and love. Build bridges of cooperation and understanding, not walls of prejudice or segregation. And the same promise: “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

The hearts of today’s rising generation are filled with a testimony of Jesus Christ and a hope for the future. Yet they too ask, “Can I truly become a peacemaker when the world is in commotion, my heart is filled with fear, and peace seems so far away?”

The resounding response is once again yes! We embrace the words of the Savior: “Peace I leave with you, my peace I give unto you. ... Let not your heart be troubled, neither let it be afraid.”

Today, peacemaking still begins in the most basic place—in our hearts. Then in homes and families. As we practice there, peacemaking will spread into our neighborhoods and communities.

Let’s further consider these three places where a modern-day Latter-day Saint makes peace.

Peacemaking in Our Hearts

The first is in our hearts. A visible element of Christ’s ministry demonstrates how children were drawn to Him. Therein lies a clue. Looking into the pure and innocent peacemaking heart of a child can be an inspiration for our hearts. Here is how several Primary-age children answered “What does it look like to be a peacemaker?”

I share their responses straight from their hearts! Luke said, “Always help others.” Grace shared how important it is to forgive each other, even when it doesn’t feel fair. Anna said, “I saw someone who didn’t have anyone to play with, so I went to play with her.” Lindy reflected that to be a peacemaker is to help others. “Then you pass it on. It will just keep going on and on.” Liam said, “Don’t be mean to people, even if they are mean to you.” London exclaimed, “If someone teases or is mean to you, you say, ‘Please stop.’” Trevor observed, “If there is one donut left and you all want it, you share.”

eltéréseinknek ne ellenszenves módon adjunk hangot. A viszálykodást és a kevélységet cseréljük megbocsátásra és szeretetre. Építsük az együttműködés és megértés hídjait, ne pedig az előítéletek vagy az elkülönítés falait. Az ígélet pedig ugyanaz: „Boldogok a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak.”

Napjaink felnövekvő nemzedékének a szíve tele van bizonyossággal Jézus Krisztusról, valamint reménnyel a jövőt illetően. Azért bennük is felmerül a kérdés: Valóban képes vagyok béketeremtővé válni egy felbolydult világban, amikor a szívem félelemmel teli, és amikor a békesség oly távolinak tűnik?

A határozott válasz pedig ismét: igen! Magunkévá tesszük a Szabadító szavait: „Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek... Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!”

A béketeremtés még ma is a legalapvetőbb helyen kezdődik – a szívünkben. Aztán otthon és a családjukban. Miközben ezeken a helyeken gyakorolunk, a béketeremtés kiterjedhet a szomszédságunkra és a közösségünkre.

Vegyük alaposabban szemügyre ezt a három helyet, ahol egy újkori utolsó napi szent békességet teremt.

Béketeremtés a szívünkben

Először a szívünkben kerül rá sor. Krisztus szolgálattételének az egyik jól látható eleme az volt, ahogyan a gyermekek Őhöz akartak jönni. És ebben rejlik a megoldás egyik kulcsa. Ha betekintünk egy tiszta és ártatlan, béketeremtő gyermeki szívbe, az ihletet jelenthet a mi szívünk számára. Íme, hogyan felelt több elemis korú gyermek erre a kérdésre: „Milyen az, ha valaki béketeremtő?”

Megosztom veletek szívből jövő válaszait. Luke ezt mondta: „Mindig segíts másoknak!” Grace elmesélte, milyen fontos megbocsátani egymásnak, még akkor is, ha az nem tűnik igazságosnak. Annát idézem: „Láttam valakit, akivel senki sem játszott, úgyhogy odamentem hozzá játszani.” Lindy szerint béketeremtőnek lenni annyit tesz, hogy segítünk másoknak. „Aztán ezt továbbadod. És csak tovább és tovább.” Liam azt mondta: „Ne légy komisz az emberekkel, még akkor sem, ha ők komiszak veled.” London így felelt: „Ha valaki ugrat vagy gonoszkodik veled, azt mondd neki, hogy kérlek, hagyd abba.” Trevor megjegyezte: „Ha már csak egy fánkotok

These children's responses are evidence to me that we are all born with divine inclinations toward kindness and compassion. The gospel of Jesus Christ nurtures and knits these divine traits, including peacemaking, into our hearts, blessing us in this life and the next.

Peacemaking at Home

Second, building peacemaking in our homes by using the Lord's pattern to influence our relationships with one another: persuasion, long-suffering, gentleness, kindness, meekness, and love unfeigned.

Here is an inspiring story that demonstrates how one family made peacemaking a family affair, putting these principles into practice.

Children in this family were struggling in their relationship with an adult whose demeanor was often grumpy, condescending, and curt. The children, hurt and frustrated, began to wonder if the only way forward was to mirror that same mean-spirited behavior.

One evening the family spoke openly together about the tension and the toll it was taking. And then an idea emerged—not just a solution but an experiment.

Instead of responding with silence or retaliation, the children would do something unexpected: they would respond with kindness. Not just polite restraint but a deliberate, heartfelt outpouring of kind words and thoughtful deeds, no matter how they were treated in return. All agreed to try it for a set time, after which they'd regroup and reflect.

Though some were hesitant at first, they committed to the plan with genuine hearts.

What happened next was nothing short of remarkable.

The cold exchanges began to thaw. Smiles replaced scowls. The adult, once distant and harsh, began to change. The children, empowered by their choice to lead with love, found joy in the transformation. The change was so profound that

maradt, és ti mind azt szeretnétek, akkor elosztjátok egymás között.”

Az e gyermekek által adott válaszok bizonyítékaul szolgálhatnak számomra, miszerint mindannyian istenadta fogékonysággal születünk a kedvességre és könyörületre. Jézus Krisztus evangéliuma táplálja és a szívünkbe ülteti ezeket az isteni jellemvonásokat – köztük a béketeremtést is –, megáldva minket ebben az életben és a következőben.

Béketeremtés otthon

Másodszor, a béketeremtés az otthonunkban zajlik azáltal, hogy az Úr mintáját követve gyakorolunk hatást az egymáshoz fűződő kapcsolatainkra: meggyőzéssel, hosszútűréssel, gyengédséggel, kedvességgel, szelídséggel és színleletlen szeretettel.

Íme egy lelkesítő történet, amely bemutatja, hogyan tette egy család a béketeremtést családi ügyg, a gyakorlatba ültetve át ezeket a tantételeket.

Ebben a családban a gyermekek nehezen boldogultak egy olyan felnőttel meglévő kapcsolatukban, aki gyakran mogorván, lekezelően és udvariatlanul viselkedett. A megsértett, csalódott gyermekek azon tűnődtek, vajon csak az jelentene-e megoldást, ha tükröt tartanának az illetőnek ugyanazzal a gonosz lelkületű viselkedéssel.

Az egyik este a család nyíltan beszélt a feszültségről és a következményeiről. Aztán támadt egy ötletük – amely nem pusztán megoldást jelentett, hanem egy kísérletet is.

A gyermekek ahelyett, hogy hallgatással vagy visszavágással felelnének, valami váratlant tesznek majd: kedvesen fognak reagálni. Nem egyszerűen udvarias visszafogottsággal, hanem megfontolt, szívből jövő kedves szavakkal és figyelmes tettekkel, függetlenül attól, hogy cserébe miként bánnak velük. Mind beleegyeztek, hogy egy bizonyos ideig kipróbálják ezt, majd újra összeülnek és átgondolják a dolgot.

Bár voltak, akik eleinte vonakodtak, mégis őszinte szívvel elkötelezték magukat a terv mellett.

Ami ezután történt, az egyszerűen elképesztő.

A fagyos szóváltások kezdtek felengedni. Mosoly lépett a morcos tekintetek helyébe. Az egykor távolságtartó, zord felnőtt kezdett megváltozni. A gyermekek, erőt merítve a döntésükből, hogy szeretettel élen járjanak, örömeiket lelték az

the planned follow-up meeting was never needed. Kindness had done its quiet work.

In time, true bonds of friendship were formed, lifting everyone. To be peacemakers, we forgive others and deliberately build others up instead of tearing them down.

Peacemaking in Our Communities

Third, peacemaking in our communities. In the troubled years of World War II, Elder John A. Widtsoe taught: “The only way to build a peaceful community is to build men and women who are lovers and makers of peace. Each individual, by that doctrine of Christ ... holds in his hands the peace of the [whole] world.”

The following story beautifully illustrates that precept.

Several years ago, two men—a Muslim imam and a Christian pastor from Nigeria—stood on opposite sides of a painful religious divide. Each had suffered deeply. And yet, through the healing power of forgiveness, they chose to walk a path together.

Imam Muhammad Ashafa and Pastor James Wuye became friends and unlikely partners in peace. Together they established a center for interfaith mediation. They now teach others to replace hatred with hope. As two-time nominees for the Nobel Peace Prize, they recently became inaugural recipients of the Commonwealth Peace Prize.

These former enemies now travel side by side rebuilding what was broken, living witnesses that the Savior’s invitation to be peacemakers is not only possible—it is powerful.

When we come to know the glory of God, then we “will not have a mind to injure one another, but to live peaceably.” In our congregations and our communities, may we choose to see one another as children of God.

A One-Week Peacemaker Plan

In summary, I offer an invitation. Peacemaking demands action—what might that be, for each of us, starting tomorrow? Would you consider a one-week, three-step peacemaker plan?

átalakulásban. A változás olyan mélyreható lett, hogy az utókövetést szolgáló, eltervezett gyűlésre nem is volt szükség. A kedvesség csendben megtette a dolgát.

Idővel valódi barátságok alakultak ki, felemelve ezzel mindenkit. Ahhoz, hogy béketeremtők legyünk, megbocsátunk másoknak, és ahelyett, hogy lerombolnánk, tudatosan építjük őket.

Béketeremtés a közösségeinkben

Harmadszor, a béketeremtés a közösségeinkben történik. A második világháború nyugtalan éveiben John A. Widstoe elder ezt tanította: „Békes közösséget csak úgy lehet építeni, ha olyan férfiakat és nőket építünk, akik szeretik a békét és megteremtik azt. Minden egyén – Krisztus tana... szerint – a saját kezében tartja [az egész] világ békéjét.”

A következő történet gyönyörűen szemlélteti ezt az elvet.

Évekkel ezelőtt két férfi – egy muszlim imám és egy keresztény lelkész Nigériából – egy fájdalmas vallási szakadék két oldalán állt. Mindkettő mélységesen szenvedett. Ám a megbocsátás gyógyító hatalmának köszönhetően úgy döntöttek, hogy közös útra lépnek.

Muhammad Ashafa imám és James Wuye lelkész barátok lettek, valószerűtlen társak a békéért folytatott munkában. Közös megalapítottak egy vallásközi megbékélési központot. Most arra tanítanak másokat, hogy reményre cseréljék a gyűlöletet. Két alkalommal jelölték őket a Nobel-békedíjra, nemrégiben pedig a Nemzetközi Békedíj első kitüntetettjei lettek.

E korábbi ellenségek most egymást támogatva építik újjá azt, ami eltört, élő tanúiként annak, hogy a Szabadító felhívása, miszerint legyünk béketeremtők, nemcsak lehetséges, hanem erőteljes hatással is bír.

Amikor megismerjük Isten dicsőségét, akkor „nem az jár majd az esz[ünk]ben, hogy bánt[s]uk egymást, hanem az, hogy békésen élj[ün]k”. Az egyházi és helyi közösségeinkben válasszuk azt, hogy Isten gyermekeiként tekintünk egymásra.

Egyhetes béketeremtési terv

Összefoglalásként egy felkérést intézek hozzátok. A béketeremtés cselekvést kíván – mi lehet ez mindegyikünk számára holnaptól kezdve? Fontolóra vennétek-e egy egyhetes, három lépésből álló béketeremtési tervet?

A contention-free home zone: When contention starts, pause and reboot with kind words and deeds.

Digital bridge building: Before posting, replying, or commenting online, ask, Will this build a bridge? If not, stop. Do not send. Instead, share goodness. Publish peace in the place of hate.

Repair and reunite: Each family member could seek out a strained relationship in order to apologize, minister, repair, and reunite.

Conclusion

It has been a few months since I felt an undeniable impression leading to this message: “Blessed Are the Peacemakers.” In conclusion, may I share impressions that have pressed upon my heart over this time.

Peacemaking is a Christlike attribute. Peacemakers are sometimes labeled naive or weak—from all sides. Yet, to be a peacemaker is not to be weak but to be strong in a way that the world may not understand. Peacemaking requires courage and compromise but does not require sacrifice of principle. Peacemaking is to lead with an open heart, not a closed mind. It is to approach one another with extended hands, not clenched fists. Peacemaking is not a new thing, hot off the press. It was taught by Jesus Christ Himself, both to those in the Bible and the Book of Mormon. Peacemaking has since been taught by modern-day prophets from the earliest days of the Restoration even to this day.

We fulfill our divine role as children of a loving Heavenly Father as we strive to become peacemakers. I bear testimony of Jesus Christ, who is the Prince of Peace, the Son of the living God, in the name of Jesus Christ, amen.

Viszálykodásmentes otthoni övezet: Amikor viszálykodás veszi kezdetét, tartsatok szünetet, majd indítsátok újra magatokat kedves szavakkal és tettekkel.

Digitális hídépítés: Mielőtt online közzétennétek, megválaszolnátok vagy megjegyzésekkel látnátok el valamit, tegyétek fel a kérdést: Ez hidat fog építeni? Ha nem, akkor álljatok meg! Ne küldjétek el! Inkább osszatok meg valami jót! Gyűlölet helyett békességet hirdessetek!

Javítás és újraegyesítés: Az egyes családtagok felkutathatnak valakit, akivel feszült a kapcsolatuk, hogy bocsánatot kérjenek, szolgálattételt nyújtsanak, helyrehozzanak és újraegyesítsenek.

Összegzés

Hónapok óta tagadhatatlanul érzem, hogy üzenetemben erről kell beszélnem: áldottak a békességre igyekvők. Végezetül hadd osszak meg olyan benyomásokat, amelyek ez idő alatt a szívembe vésődtek.

A béketeremtés krisztusi tulajdonság. A béketeremtőket időnként hiszékenynek vagy gyengének nevezik – minden oldalról. Béketeremtőnek lenni azonban nem azt jelenti, hogy gyengék vagyunk, hanem azt, hogy oly módon vagyunk erősek, amit a világ talán nem ért. A béketeremtéshez bátorságra és megegyezésre van szükség, de nem kell hozzá az elvek feláldozása. A béketeremtés azt jelenti, hogy nyitott szívvel, nem pedig bezárt elmével járunk az élen. Azt jelenti, hogy kitárt karral, nem pedig ökölbe szorított kézzel közelítünk egymáshoz. A béketeremtés nem új dolog, nem most jött ki a nyomdából. Ezt maga Jézus Krisztus tanította, a Bibliában és a Mormon könyvében szereplőknek is. A béketeremtésről azóta is tanítanak újkori próféták a visszaállítás kezdetétől egészen napjainkig.

Egy szerető Mennyei Atya gyermekeiként akkor töltjük be isteni szerepünket, amikor igyekszünk béketeremtőkké válni. Bizonyosságot teszek Jézus Krisztusról, aki a Békesség Hercege, az élő Isten Fia. Jézus Krisztus nevében, ámen.